

**KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
KECSKEMÉT**
7.K.27.031/2014/9. szám

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Dr. Steiner András ügyvéd (2700 Cegléd, Damjanich utca 19.) által képviselt **Magó László** 6066 Tiszaalpár, Alkotmány utca 62. szám alatti I. rendű és **Rozmis János** 6067 Tiszaalpár, Kátai sor 14. szám alatti lakos II. rendű felpereseknek -

Csobánné dr. Farkas Nóra jogi előadó által képviselt **Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal** 1024 Budapest, Keleti Károly utca 24. szám alatti székhelyű alperesnek

halvédelmi ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes 2013. október 7-én kelt 04.3/2475-2/2013. számú határozatát és a 2013. október 7-én kelt 04.3/2474-2/2013. számú határozatát az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek 15 nap alatt egyetemlegesen 50.000 (Ötvenezer) forint perköltséget.

A le nem rótt 60.000 (Hatvanezer) forint eljárási illeték az alperes személyes illetékmentessége folytán az államot terheli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

7.K.27.031/2014/9. szám

INDOKOLÁS:

A bíróság a felperesek keresetlevelei, az alperes ellenkérelmei, a közigazgatási eljárások iratai, a jelen perhez egyesített 7.K.27.032/214. számú iratok, a Kecskeméti Járásbíróság Sze.5033/2013. számú szabálysértési ügyének iratai és a per egyéb adatai alapján a következő tényállást állapította meg:

Az I-II. rendű felperesek, mint magánszemélyek társtulajdonosai és társult halászati jogosultjai a Holt-Tisza Szikra II B szakasznak, míg a Magyar Állam a Szikra I B szakasznak. A Magyar Állam tulajdonát képező Szikra I vízterület a Bács-Kiskun Megyei Horgászegyesületek Szövetsége (BÁCSHOSZ) kezelésében van.

A szövetség az országos fajlagos tilalmi időkre felmentést kapott a halászati tilalmak alól a halászati hatóságtól, melynek alapján pontyot egész évben foghat, csak a 30 cm méretkorlátozást kell figyelembe vennie és emellett maximum 3 db nemes halat lehet kifogni egy horgászat alkalmával.

Az I. és II. rendű felperesek az Állam tulajdonát képező részre állami halászejeggyel rendelkeztek 2013. évre. A saját tulajdonú vízterület vonatkozásában állami halászejeggyel nem kellett rendelkezniük, mivel a vízterületnek tulajdonosai.

2013. június 4-én a tulajdonukat képező Szikra II vízterületen 6 db pontyot fogtak ki.

Ebben az időpontban – az Állam tulajdonában álló vizekre – a pontyra nézve május 2-június 15-ig halászati tilalmi idő állt fenn a 73/1997. (X.28.) FM-KTM együttes rendelet 3. § és a 2. számú melléklet alapján.

A Szikra I és II vízterület azonban nincs elválasztva, azonban a Magyar Állam, valamint a magánszemélyek, mint társtulajdonosok között úgy van megosztva, hogy az ún. Sulymos területén lévő csatornától Lakitelek felé eső vízterület a BÁCSHOSZ kezelésében van, míg az attól Tiszaalpár felé eső rész I., II. rendű felperesek tulajdona.

A BÁCSHOSZ halőrei Seres Tamás és Kerekes József észlelték, hogy az I. és II. rendű felperesek az általuk kifogott 6 pontyot gépjárműbe rakták, és mivel álláspontjuk az volt, hogy a ponty május 2. és június 14. között nem horgászható és a felperesek nem rendelkeztek a saját vízterületükből kifogott pontyra

7.K.27.031/2014/9. szám

vonatkozó fajlagos tilalom alóli felmentéssel, ezért nevezetteket igazolásra szólították fel, majd rendőri segítséget kértek a vízi rendészettől.

A felperesek álláspontja az volt, hogy a 6 ponty általuk való kifogásával semmiféle szabályt nem sértettek meg, mivel a Szikra I és II holtág intenzív holtágként funkcionál, amely azt jelenti, hogy a nemes halakra méretkorlátozás van, de tilalmi idő nincs előírva. A II. rendű felperes a vízterület tulajdonjogát 1998. évben megszerezte a halászati joggal és az engedményekkel együtt, ezért a Szikra II-es holtágból kifogott 6 db ponty tulajdonjoga őt illeti meg. Az I. rendű felperes pedig segítőként közreműködött a halászatban.

A felperesek ellen tulajdon elleni szabálysértés miatt eljárás indult, melynek eredményeképpen a Kecskeméti Járásbíróság 2014. február 24. napján kelt és 2014. március 6. napján jogerős 31.Sze.5033/2013/2. számú végzésével az I. és II. rendű felperesekkel szembeni tulajdon elleni szabálysértési eljárást megszüntette. Az indokolásában kitért arra, miszerint az eljárás alá vont személyek a Szikra II Holt-Tisza területén tulajdonjoggal és halászati joggal rendelkeznek, ezért ezen a területen jogszerűen kifogott halak tulajdonjoga Rozmis Jánost illeti meg. Ugyanakkor kifejtette, hogy a feljelentés szerint az eljárás alá vont személyek a tilalmi időt figyelmen kívül hagyták, egyéb halászati jogsértést is elkövettek, ezért jogszerűtlenül fogták ki a halakat és így nem szerezték meg azok tulajdonjogát.

A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatósága 2013. július 22-én kelt 12.4/1390-3/2013. és 12.4/1391-5/2013. számú határozataival Magó Lászlót és Rozmis Jánost 40.000 forint halvédelmi bírsággal sújtotta az 1997. évi XLI. törvény 50. §-a megsértése miatt, továbbá a törvény 21. § rendelkezése alapján hat hónapra eltiltotta az állami halász- és horgászjegy váltásától, nevezettek állami halászjegyét pedig visszavonta.

A határozatát azzal indokolta, hogy nevezettek 2013. június 4-én 8,00 órakor a szikrai Holt-Tisza II vízterületén tilalmi védettség alatt lévő pontyokat rakodtak a CCB-252 forgalmi rendszámú személygépkocsiba. Az intézkedő rendőröknek elmondták, hogy közösen fogták a halakat a tulajdonukban és halászati hasznosításukban levő holtágon. A fogott hal 6 db, összesen 23,58 kg ponty volt. A cselekményeknek a halállományra jelentett veszélyessége a minimumnál magasabb bírság és eltiltási érték megállapítását indokolta, ezért a rendelkező részben foglalt bírság és eltiltás mértékét állapították meg.

Az I. és II. rendű felperesek fellebbezésükben előadták, hogy egyrészt tulajdonosai a Szikra Holt-Tisza II vízterületnek és tudomásuk szerint az állami és a magánterület között tényleges fizikai határ nem húzódik. 20 év óta fel van

7.K.27.031/2014/9. szám

mentve a vízterület a tilalmi időszak alól, tehát intenzív víz és emellett semmiféle határozatot nem kaptak a halászati felügyelőtől, ami ezt a jelleget megváltoztatta volna. Az eljárást velük szemben diszkriminatívnak és jogtalanoknak tartották.

A fellebbezések folytán eljárta Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság (alperes) 2013. október 7-én kelt 04.3/2475-2/2013. és 04.3/2474-2/2013. számú határozataival az elsőfokú határozatokat helybenhagyta. Indokolásában utalt arra, hogy a Hhtv. 38. § (2) bekezdés a) pontjában írt felhatalmazás alapján a miniszter a természetvédelemért felelős miniszterrel együtt meghatározza azt a naptári időszakot és azt az egyes halfajt, amelynek egyedét kifogni tilos (halászati tilalmi időpont). A 73/1997. (X.28.) FM-KTM együttes rendelet 3. § (1) bekezdése és 2. számú melléklete szerint a ponty fajlagos tilalmi ideje május 2-től június 15. éjfélig tart.

A nevezettek 2013. június 4-én a pontyra vonatkozó fajlagos tilalmi idő alatt fogtak ki halakat és tartották meg a 6 db pontyot.

Utalt arra, hogy a Hhtv. 38. § (3) bekezdése alapján a jogosult kérésére a halászati hatóság engedélyezheti halászati vízterületen a (2) bekezdés ab) pontjában meghatározott tilalmak és korlátozások alól történő felmentést. A Szikra II-es holtág a halászati hatóság által nyilvántartásba vett halászati vízterület, azonban Rozmis János kérelmet nem nyújtott be a ponty fajlagos tilalmi ideje alól történő felmentés érdekében.

Az elsőfokú hatóság tájékoztatása szerint a Szikra holtág az I-es és a II-es vízből áll fizikai határvonal nélkül. Az I-es vízben a BÁCSSHOSZ gyakorolja a halászati jogot. A BÁCSSHOSZ minden évben, így 2013. évben is megkérte a ponty fajlagos tilalmi ideje alóli felmentést a halászati hatóságtól – amelyet meg is kapott –, ezért történhetett meg az, hogy a horgászok kifoghatták és megtarthatták a pontyokat a holtág másik részén.

Összességében megállapítható, hogy nevezettek a pontyfaj esetében fajlagos tilalmi idő alóli felmentést a halászati hatóságnál nem kérelmeztek, ezért a Szikra II-es holtágon tárgy időpontban a pontyfajra vonatkozó fajlagos tilalmi idő érvényben volt, így nevezett és társa a Hhtv-ben foglaltakat megsértve fogta ki a 6 db pontyot.

A bírság kiszabása a Hhtv. 50. § (1) bekezdés c) pontja alapján történt, melynek mértéke a b) pont alapján 10.000-500.000 forintig terjed.

Figyelemmel az 51. § (1) bekezdésére, 21. § (1) és (2) bekezdés e) pontjára, kifejtette, hogy a jogsértés ténye egyértelmű, a halvédelmi bírság kiszabására okot adó cselekmény megvalósult, ezért a fenti jogszabályi rendelkezés értelmében az állami halászjegy visszavonásától történő eltekintésre és a

7.K.27.031/2014/9. szám

váltásától való eltiltása elengedésére a halászati hatóságnak jogi lehetősége nincs.

Megállapította, hogy a fellebbezések alaptalanok, a kiszabott 40.000 forint halvédelmi bírságok, és az állami halász- és horgászjegy váltásától hat hónapos időtartamra történő eltiltás megfelel az elkövetett cselekmény súlyának.

A bírság és az eltiltás mértékének megállapításánál figyelembevételre került, hogy Rozmis János társával együtt a ponty fajlagos tilalmi idejében hat méretes pontyot fogott ki, veszélyeztetve ezzel a halászati vízterület halállományát.

Az I. és II. rendű felperesek az alperes fenti határozatai ellen a törvényes határidőn belül keresetlevelet terjesztettek elő. A II. rendű felperes 7.K.27.032/2014. számon előterjesztett keresetlevelét a bíróság a jelen per irataihoz egyesítette.

A felperesek jogszabálysértésre hivatkozással kérték az alperes határozatainak hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását.

Hivatkozásuk szerint a határozatok megalapozatlanok és jogszabálysértőek, az eljáró közigazgatási szervek tényállás-megállapítási kötelezettségeiknek hiányosan tettek eleget, a határozatok indokolásából a mérlegelés szempontjai kétséget kizárólag nem állapíthatók meg, illetőleg a mérlegelés okszerűsége sem tűnik ki.

Hivatkoztak arra, hogy nem szeghették meg a Hhtv. 38. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat, mivel mindkettőjüknek tulajdonjoga áll fenn a Szikra II vízterületre, ahol is a Hhtv. 8. § (2) bekezdése szerint a hal tulajdonjoga a jogosultat illeti, ha a halászati vízterület is a tulajdonában van.

A BÁCSHOSZ halőrei nem a Hhtv. 34. § -ában, valamint a 2012. évi CXX. törvényben megjelöltek szerint jártak el vele szemben, mivel több, mint két órán túlmenően feltartóztatták őt és Rozmis Jánost oly módon, hogy elébük álltak autóval mindaddig, amíg a tiszai vízi rendőrség járőre meg nem érkezett. A feltartóztatás Lakitelek közigazgatási területén történt, szárazföldön, amikor Magó László tulajdonában levő autóval el kívántak indulni. A Hhtv. 21. § (3) bekezdését a határozatok megjelölték, azonban semmilyen ténybeli adattal nem támasztották alá, nem mérlegeltek semmit, csak automatikusan a törvényszöveget rögzítették a határozat indokolásában. Előadták, hogy őstermelők, így megélhetésük a halászatból ered, gyakorlatilag a sérelmezett határozatok a megélhetésüktől fosztják meg őket.

Meghallgatása során a II. rendű felperes hivatkozott arra, hogy neki nem kell külön engedélyt kérnie a tilalmi időkre vonatkozóan, mert a tulajdonjoga az közös az államéval, a két vízterület között nincs fizikai határ. Ha a BÁCSHOSZ,

7.K.27.031/2014/9. szám

aki egyébként nem tulajdonos, felmentést kap az államtól a tilalmi időszakra, az rá, mint társtulajdonosra automatikusan kiterjed.

Nem vonatkozik rá továbbá A halászatról szóló 1997. évi XLI. törvény (Hht.) mivel a tulajdonát a vízterületen még a törvény életbe lépése előtt szerezte. Ennek alátámasztására 9/F/1. alatt Földművelésügyi Minisztériumból kapott határozatot csatolt.

Előadta, hogy rá az 1977. évi 30. számú Tvr. 2. § (3) bekezdése vonatkozik a csatolt 9/F/2. alatti földművelésügyi határozat alapján.

A 9/F/3. alatt csatolt Horgászrendnek az 1. pontja pedig azt tartalmazza, hogy fajlagos tilalom nincs, tehát pontyot nyugodtan foghatott volna, harcsát is, süllőt is, mindent, mert nincs tilalmi idő rá vonatkoztatva, mert ő tulajdonos. Számára alanyi jogon járnak azok a kedvezmények, amelyek a társtulajdonos állam a BÁCSHOSZ hasznosítónak nyújt. A régi és az új halászati törvénynek is egyaránt az a szabálya, hogy a víznek a tulajdonosáé hálnak is a tulajdonjoga, mert az nem válik el. A perbeli tiszalpäri 012/42 és a tiszaugi 0165/2 hrsz.-ú ingatlanokat magánszemélyektől, Szabó Gábor, Sente Varga Gyula, dr. Ivics Vilmos és Seres Imre tulajdonosoktól vásárolta meg 1998-ban. Mivel már korábban is magánszemélyektől vásárolta meg, őrá az 1997. évi halászati törvény nem vonatkozhat, mert a jogelődei is magánszemélyek voltak.

A jelen ügyet érintően Tiszalpäron fogták ki a halakat és ezt követően nem a vízparton, hanem a kis erdőben állították meg a BÁCSHOSZ-nak a halőrei. Egyébként sem állíthatták volna meg, mert ő rendelkezik a tulajdonosi jogosítványokkal. A halászati törvény, vagy a végrehajtási rendelete szabályozza azt a kérdést, hogy egyik halászati jogosult nem ellenőrizheti a másik halászati jogosultat, kizárólag csak az állami halászati örök és a rendőrök. A rendőrök pedig sajnos nem értenek a jogszabályokhoz, azt, hogy az ő tulajdonosi jogosítványai a vízterületre az államéval azonosak.

Az I. rendű felperes előadta, hogy maga is tulajdonos a tiszalpäri vízterületen, ezek a tulajdonosi jogosítványok őt is megilletik nemcsak a II. rendű felperest, a vele szemben alkalmazott bírság és eltiltás jogszerűtlen volt.

A 9/F/1. alatt iktatott Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 84729/1999. számú, 1999. szeptember 7-én kelt határozata értelmében a Földművelésügyi Miniszter a tárgyi holtág 32,4 ha területű részét törölte az állami halászati joggal rendelkező vizek nyilvántartásából. Mivel a teljes holtágon két halászati hasznosító létét állapította meg, a közös hasznosítás miatt egy üzemterv készítése vált szükségessé a célszerűsége és a Ptk-ra való tekintettel is. Utalt a Fővárosi Bíróság ítéletére, mely megismételte azon jogszabályi rendelkezést, mely szerint a magánszemélyt illeti meg a halászat joga a tulajdonában álló földön levő vízen. E vízszakaszra tehát az állam –

7.K.27.031/2014/9. szám

MOHOSZ-nak átengedett – halászati joga megszűnt. Utalt arra, hogy a magánszemélyek területi engedélyt adhatnak ki a tulajdonukban álló vízszakaszra, halasíthatják stb. A régi magánszemélytől új magánszemélyek vették meg a vízszakaszt, így a halászati jog őket is megilleti.

A 9/F/2. alatt csatolt Földművelésügyi Miniszter 60503/1996. számú, 1996. szeptember 13-án kelt határozatának tartalma szerint a Tiszaug 0165/2 és Tiszaalpár 012/2 hrsz.-ú, 32,4 ha összterületű Holt-Tisza szakaszt törölte azon vizek nyilvántartásából, melyek halászati joga a Magyar Államot illeti és erre a szakaszra a MOHOSZ halászatfejlesztési hozzájárulás fizetési kötelezettségét 1996. január 1-től visszamenőlegesen megszüntette.

A MOHOSZ hasznosításában maradó és a magánszemélyek hasznosításába kerülő összefüggő vízszakasz a Ptk. közös tulajdonra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően közösen kell hasznosítani, arra egy üzemtervet kell készíteni és valamennyi hasznosító ellátásával ellátva a Bács-Kiskun Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz kel benyújtani.

A 9/F/3. alatt csatolt Horgászrend szerint, amely 2000. január 1. napjára lett datálva, annak 1. pontja azt tartalmazza, hogy a Bács-Kiskun Megyei Halászati Hatóság engedélyével fajlagos tilalom és a harcsára méretkorlátozás nincs.

A felperesek kereseti kérelmeivel szemben az alperes ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a kérelmek elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja az volt, hogy az alperes a Hhtv. 38. § (2) bekezdésének a) pontja, továbbá a halászati tilalmi időt meghatározó 73/1997. (XI.28.) FVM-KTM együttes rendelet 3. § (1) bekezdése és 2. számú melléklete alapján helyesen járt el, amikor a felpereseket halvédelmi bírság megfizetésére kötelezte és hat hónapra eltiltotta őket az állami horgászjegy-, halászszejgy váltásától.

Utalt arra, hogy a felperesek a jogsértést a helyszíni nyilatkozat aláírásával elismerték. A Szikra II-es holtág a halászati hatóság által nyilvántartásba vett halászati vízterület, amelyeknek tulajdonosa és hasznosítója is Rozmis János és Magó László, azonban nevezettek nem nyújtottak be kérelmet a ponty fajlagos tilalmi ideje alól történő felmentés érdekében.

Azon védekezésük, miszerint határozatot nem kaptak a pontytilalom elrendeléséről, nem elfogadható, mert a jogszabályban foglaltak ismerete és betartása minden halászszejgyel rendelkezőtől elvárható, a halászati hatóságnak ilyen irányú kötelezettsége nincs.

Megállapítható, hogy a Szikra holtág II-es szakaszán ponty esetében a fajlagos tilalmi idő alóli felmentést a halászati hatóságnál nem kérelmezték, ezért a Szikra II-es holtágon tárgyi időpontban a ponty fajra vonatkozó fajlagos tilalmi

7.K.27.031/2014/9. szám

idő érvényben volt, így a felperesek a Hhtv-ben foglaltakat megsértve fogták ki a 6 db pontyot.

A felperesek keresete megalapozott az alábbiak szerint:

A Pp. 339. § (1) bekezdés kimondja, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

A bíróságnak a felperesek kereseti kérelme alapján mindenek előtt abban kellett állást foglalnia, hogy a magántulajdonban levő tiszai holtág Szikra II szakaszán az államnak az állami tulajdonban levő vízterületekre kiadott korlátozásai érvényesülnek-e, vagy az állammal társtulajdonos magánszemélyekre eltérő jogi szabályozás vonatkozik-e.

A bíróság nem osztotta azon felperesi álláspontot, miszerint a felperesek jogállására az 1977. évi 30. Tvr. szabályai lennének jelenleg is irányadóak.

Ha megtekintjük A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény (Hhtv.) 53. § (1) bekezdését, az azt tartalmazza, hogy e törvény a kihirdetését követő 90. napon lép hatályba azzal, hogy a 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés a hatályba lépése előtt a Magyar Államtól jogszerűen megszerzett halászati jogot nem érinti.

A 3. § (2) bekezdése azonban azt tartalmazza, hogy holtág esetén a halászati jog a Magyar Államot illeti meg, kivéve az önkormányzati tulajdonban lévő holtágot és bányatavat, amennyiben a tulajdonos önkormányzat a halászati jogot gyakorolni kívánja.

A jogvita eldöntésére tehát ez a szabály nem lehet irányadó, mivel az önkormányzati tulajdonban levő holtágról szól, a jelen perben pedig magántulajdonban levő holtág a vitatott.

A fentiek alapján a jogvita eldöntésére irányadó a Hhtv., amelynek 4. és 10. §-ai megkülönböztetnek önálló halászati jogot és társtulajdonosi halászati jogot.

A 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy ha a halászati vízterület egy személy tulajdona, a halászati jogot a tulajdonos önállóan gyakorolja (továbbiakban: önálló halászati jog), ha több személy – ide értve a Magyar Államot is – tulajdona, a halászati jogot a tulajdonosok közösen gyakorolják (a továbbiakban: társtulajdonosi halászati jog).

(2) Társtulajdonosi halászati jog esetén a tulajdonosok

- a) a tulajdonosi képviselő formájáról, a képviselő személyéről,
- b) a halászati jog gyakorlásának módjáról

7.K.27.031/2014/9. szám

a tulajdonuk mértékéhez igazodó szavazati joggal, egyszerű szótöbbséggel határoznak, és ilyen arányban viselik a halászati jog gyakorlásával kapcsolatos terheket, valamint részesednek annak hasznaiból.

(3) A tulajdonosok (2) bekezdés szerint megválasztott és a halászati hatóságnál nyilvántartásba vett, hatósági igazolvánnyal rendelkező képviselője a halászati közösség ügyeiben eljárva külön meghatalmazás nélkül a tulajdonosok nevében jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat, képviseli a társult halászati jog tulajdonosainak közösségét a halászati jog gyakorlásával, hasznosításával összefüggő hatósági, illetve bírósági eljárásban és más szervek előtt, valamint harmadik személyekkel szemben. A képviselet megszűnése esetén a tulajdonosok kötelesek hatvan napon belül új képviselőt választani. Az állami tulajdonú többség esetén a tulajdonosok képviselője a halászati hatóság által megnevezett személy.

(5) Társult halászati jogra egyebekben a Polgári Törvénykönyv 142-143., 145-146. §-ainak rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

5. § (1) A halászati jog jogosultjának a tulajdonost, a halászati jog haszonbérbe adása esetén pedig a haszonbérletet kell tekinteni.

8. § (2) A hal (más hasznos víziállat) tulajdonjoga a jogosultat illeti, ha a halászati vízterület is a tulajdonában van.

10. § A Magyar Államot megillető halászati jog gyakorlásával kapcsolatos jognyilatkozatokat, ideértve a 11. §-ban foglaltakat is, az állam nevében a miniszter - az érintett miniszterekkel egyetértésben - teszi meg.

11. § (1) Az államot megillető önálló halászati jog hasznosítása nyilvánosan meghirdetett pályázat alapján, haszonbérbe adás útján történik.

A fenti rendelkezésekből az a következtetés vonható le, hogy a Magyar Államot megillető halászati jog gyakorlásával kapcsolatos jognyilatkozatokat a miniszter az érintett miniszterekkel egyetértésben teszi meg, továbbá az államot megillető önálló halászati jog hasznosítása haszonbérbeadással történik.

Bács-Kiskun Megyében a BÁCSSHOSZ (a Bács-Kiskun Megyei Horgászegyesületek Szövetsége) vette haszonbérbe az állami tulajdonú halászati jogot, melynek alapján a BÁCSSHOSZ halőrei az állami tulajdonú halászati vízterületeken az állam által megszabott törvények és rendeletek alapján jogosultak az ellenőrzésre.

A magánszemélyek tulajdonában álló halászati területek tekintetében azonban a tulajdonos magánszemélyek önállóan gyakorolhatják a jogaikat, önálló halászati joggal rendelkeznek, ezáltal a perbeli Szikra II holtágon a BÁCSSHOSZ halőreinek semmiféle ellenőrzési jogosítványa nincsen figyelemmel arra, hogy ez a halászati vízterület nem a Magyar Állam tulajdonában van.

7.K.27.031/2014/9. szám

Ebből következően a Magyar Állam által a miniszterei útján kiadott rendeletek az egyes halfajok szerinti tilalmi időkről – a magántulajdonban levő halászati vízterületeken nem alkalmazhatók.

A Magyar Állam és a magánszemély társtulajdonosok vonatkozásában a Ptk. 142-143., és 145-146. §-a rendelkezéseit kell alkalmazni a közös tulajdon szabályai szerint.

Nem vitás, hogy a Hhtv. és annak felhatalmazása alapján született 78/1997. (XI.4.) FM rendelet, valamint 73/1997. FM-KTM együttes rendelet nem emeli ki azt, hogy tulajdonképpen az államnak a szabályozása csak az állami vízterületekre vonatkozik. Ugyanakkor, ha megtekintjük az 1977. évi 30. Tvr-t, akkor annak 3. számú melléklete 2. pontja kimondja, hogy azokból a vizekből, amelyekre *az állam halászati joga kiterjed* – a halastavak és a belterjes gazdálkodás alatt álló vizek kivételével – tilos kifogni, illetve kiszedni

- a) csukát
- b) süllőt
- c) pontyot.... stb.

A 4. számú melléklet ugyancsak azt rögzíti az 1. pontjában, hogy azokból a vizekből, amelyekre *az állam halászati joga kiterjed*, egész évben tilos kiszedni

- a) 20 cm-nél rövidebb kősüllőt
- b) 22 cm-nél rövidebb sebes pisztrángot
- c) 30 cm-nél rövidebb pontyot ... stb.

Mindezek alapján tehát a bíróság álláspontja az volt, hogy az állam az önálló halászati jogát a Hhtv. 10. § és 11. §-a alapján csak a tulajdonában levő vízterületeken gyakorolhatja, az állammal azonos megítélés alá eső és önálló halászati joggal rendelkező magánszemély társtulajdonosokkal szemben nem.

Azt, hogy az állam és a magánszemélyek között a Szikra holtág akként van megosztva, hogy az ún. Sulymos területén lévő csatornától Lakitelek felé eső vízterület a BÁCSHOSZ kezelésében van, míg az attól Tiszaalpár felé eső rész Rozmis János tulajdona – ezt a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság 16.322-136/41-8/2013. szabálysértési ügyében 2013. június 11. napján megtartott tanúkihallgatási jegyzőkönyvéből tudható, amelyben Seres Tamás, a BÁCSHOSZ halóre nyilatkozott akként, hogy lényegileg a társtulajdonosok között létezik egy megosztási megállapodás a Szikra I és Szikra II holtág tekintetében.

Ezen megállapodásnak esetlegesen a további tartalma a megállapodás szerinti jogok és kötelezettségek azonban a közigazgatási eljárásban nem voltak vizsgálva, az alperes a határozatát anélkül hozta meg, hogy figyelemmel lett volna a vízterületek tulajdonjogára és arra, hogy e körben a Hhtv. 4. § -a a Ptk.

7.K.27.031/2014/9. szám

szabályait, mint speciális szabályokat helyezi előtérbe a társtulajdonosok vonatkozásában.

Az alperes a fentiek alapján arra sem volt figyelemmel, hogy a Magyar Állam a halászati jogát csak a tulajdonában levő vízterületekre gyakorolhatja. A miniszterei útján kiadott rendeletei a Magyar Államot megillető önálló halászati jogra vonatkoznak, a társtulajdonos önálló halászati jogára nem.

A fentiek alapján a bíróság osztotta azon felperesi álláspontot, hogy az alperes súlyosan megsértette a Ket. 50. § (1) bekezdésében írt tényállás-tisztázási kötelezettségét.

Az alperes a tényállás hiányos felderítéséből adódóan az irányadó jogszabályi rendelkezéseket tévesen és jogszabálysértően alkalmazta, mivel azt sem vette figyelembe eljárása során, hogy a felperesek nem sérthették meg a Hhtv. 38. § (3) bekezdésében írt tilalmak és korlátozások alóli felmentésre vonatkozó szabályokat, mivel a saját vízterületükön fogták ki a 6 db pontyot, amely vonatkozásában, mint tulajdonosok önállóan gyakorolhatják a halászati jogukat. A kérelmet a felmentés alól a felperesektől akkor kell megkövetelniük, hogyha a Szikra I vízterületen kívánnak halászni, és ebben az esetben az állam tulajdonában levő vízterületek vonatkozásában a halászati tevékenységük a Hhtv. 18. § (1) bekezdése alapján a halászati hatóság által kiadott állami halászejeggyel, vagy állami horgászejeggyel folytatható.

Figyelemmel arra, hogy a felperesek a saját tulajdonukban álló vízterületükön gyakorolták a halászati jogukat, ahol önállóan jogosultak e jog gyakorlására – az alperes súlyosan jogszabálysértően járt el, amikor a nem vitatottan a felperesek tulajdonában levő halak tekintetében szankciókat alkalmazott és a felpereseket 40.000 forint halvédelmi bírsággal sújtotta és hat hónapra eltiltotta az állami halász- és horgászejegyváltástól, az állami halászhelyjegyeket pedig visszavonta. A felperesek ugyanis a saját tulajdonukban levő vízterületen önálló halászati joggal rendelkeztek, ahol is szankció alkalmazásának nem volt helye. Az alperes akkor léphetett volna fel a halőrei által, hogyha a felperesek a Szikra I holtágról horgászták volna ki tilalmi időben a halakat, de mivel a közigazgatási hatóságok előtt is nyilvánvaló volt, hogy a felperesek a saját tulajdonukban álló Szikra II holtágon halásztak, így a velük szemben alkalmazott, és az állami tulajdonban levő vízterületek tekintetében fennálló jogszabályok alkalmazásával a szankciók teljességgel jogszabályellenesek voltak.

Osztotta a bíróság azon felperesi álláspontot is, miszerint a Hhtv. 21. § (3) bekezdésének alkalmazásával a bírságösszeg és a hat hónapos eltiltásra vonatkozó jogkövetkezményekre vonatkozóan a mérlegelés szempontjai nem derültek ki a határozatokból, valóban csak automatikusan a törvény szöveget rögzítette az alperes. Így nem tudható, hogy a felperesek milyen jövedelemmel

7.K.27.031/2014/9. szám

rendelkeznek, milyen családi – vagyoni viszonyaik vannak, amelyre tekintettel a 40.000 forint bírság kiszabásra került, továbbá az sem, hogy a hat hónapos eltiltás az miként áll arányban az alperes véleménye szerint elkövetett jogsértéssel.

A fenti jogszabálysértések miatt a bíróság az alperes súlyosan jogszabálysértő határozatait a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A perben az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel viseli a felperesek jogi képviselőjével felmerült, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján járó, határozatonként 5 óra x 5.000 forint, összesen 25.000 forint, mindösszesen 50.000 forint Áfa-t nem tartalmazó ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az alperes személyes illetékmentes, ezért a két határozat vonatkozásában a tárgyi illetékfeljegyzési jogosság folytán feljegyzett 60.000 forint illeték az állam terhén marad.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Kecskemét, 2014. június 17.

A KIADMÁNY HITELEŰL

Tóth András

előadó

Dr. Gémes Andrea s.k.
bíró